

[Kirkegaard.]

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Gøting: Fra retsforbundets side finder vi de anførte grunde til en udskydelse af ombudsmandslovens revision tilstrækkelig tungtvejende, og vi vil derfor give dette lovforslag vor støtte. Der kan ikke herske nogen tvivl om, at ombudsmandsinstitutionen i den relativt korte tid, den har fungeret, har været ret værdifuld. Vi vil finde det klogt, at man ser tiden an endnu et års tid for at give tid til yderligere indhøstning af erfaringer samt for at give ombudsmanden og regeringen tid til at overveje de indvendinger, som de kommunale hovedorganisationer er fremkommet med mod en udvidelse af institutionen, og som de samme hovedorganisationer anser for at være tungtvejende. Kort sagt, vi mener ikke, at man i en så vigtig sag bør forhaste sig, og vi anbefaler derfor en udskydelse i henhold til det foreliggende lovforslag.

Aksel Larsen: Vi er i almindelighed ikke tilhængere af det synspunkt, der har vundet hævd herinde i tinget, at når der står i en lov, at den inden en bestemt tidsfrist skal optages til revision, kommer der næsten automatisk et forslag fra den ansvarlige minister om, at fristen for lovens optagelse til revision skal udskydes. På den anden side vil vi i dette tilfælde ikke modsætte os, at man forlænger fristen som foreslået med et år. Der kan anføres adskillige saglige grunde for, at dette er rimeligt, dels at man må have fornøden tid til at se på de spørgsmål, der nu er rejst vedrørende ombudsmandens virksomhedsområde, dels at ombudsmanden er kommet i gang med sit arbejde adskilligt senere, end vi beregnede, dengang ombudsmandsloven blev konciperet i forbindelse med forfatningsrevisionen. Vi kan altså tilsige det foreliggende lovforslag velvillig behandling.

Jeg må imidlertid tilføje, at vi efter alt, hvad der foreligger for os, vil anse det for rimeligt, at man alvorligt overvejer også at lade ombudsmanden få beføjelse til at tage sig i hvert fald af en del spørgsmål vedrørende den kommunale administrations afgørelser; og hvad angår begrundelsen for dette synspunkt, kan jeg ganske henvide til det, der

er sagt af det ærede medlem hr. Kirkegaard, og som jeg fuldt ud kan tilslutte mig. Jeg er naturligvis taknemlig for, at vi som bilag til lovforslaget får skrivelsen fra kommunernes organisationer, en skrivelse, som jeg også godt kunne have lyst til at knytte nogle kommentarer til, og jeg er ikke sikker på, at jeg kan styre min lyst! Men jeg må først sige, at det forbavser mig noget, at man ikke også som bilag til lovforslaget har aftrykt den udtalelse, justitsministeriet har fået fra ombudsmanden den 6. marts som svar på kommunernes organisationers henvendelse. Det havde dog været rimeligt, om vi havde haft begge ting, ikke fordi vi skal træffe nogen afgørelse ved denne lejlighed, men så var man dog bedre væbnet til sine overvejelser.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg tror ikke, den argumentation, der fremføres fra kommunernes organisationers side, er helt holdbar. Jeg vil nævne sådan noget som det, at der udtales frygt for, at man vil give udviklingen et skub i retning af en klagementalitet, hvilket ville være yderst uheldigt i Danmark, medens det er yderst heldigt i Sverige, at der er mulighed for udvikling af en klagementalitet — ja, det står der i dokumentet, der er aftrykt som bilag til lovforslaget. Når kommunerne kører op med sådanne argumenter, synes jeg ikke, deres sag står helt godt. Men som sagt, vi skal jo ikke træffe afgørelse om dette, og jeg mener, at spørgsmålet om en udvidelse i denne retning må overvejes grundigt. Det er også en af årsagerne til, at vi kan bifalde, at man udsætter tidsfristen for lovens optagelse til revision.

Jeg må imidlertid også sige, at jeg synes, man skal bruge den tid, der nu gives, til at overveje, om man ikke i et vist omfang skal udvide ombudsmandens virksomheds- og myndighedsområde til at omfatte dommernes virksomhed.

Jeg må for mine synders skyld beskæftige mig med den debat, jeg har haft med den højtærede justitsminister i anledning af et andet lovforslag, som ikke hørte under justitsministerens domæne, men under hvis behandling her han var så heldig at skulle erstatte en anden minister. Jeg kan ikke gå ind på det synspunkt, at grundloven forbyder ombudsmanden at beskæftige sig med dommernes forhold. Jeg kan ikke gå ind